

Oğlan ve Küçük Eşek

Ebru Mina TOMURCUK

Ođlan ve Kűçűk Eşek

Ebru Mina TOMURCUK

Daniel, Büyükbaba Joe'nun çiftliğine gitmeyi çok severdi. Sıcak, açık kahverengi bir teni, kıvrırcık koyu kahverengi saçları ve arasında küçük bir boşluk olan bir gülümsemesi vardı. Güneşli bir sabah, ahırın yanında yumuşak, burnunu çeken bir ses duydu. Köşeden usulca baktı ve krem rengi burnu, uzun, sarkık kulakları olan küçük, gri bir eşek gördü. Eşek, büyük, yumuşacık gözlerini ona kırptı.

Küçük eşek, minik piring çingirakları olan kırmızı-mavi dokuma bir koşum takımı takıyordu. Daniel usulca elini uzattı. Eşek elini kokladı, sonra cebine burnunu dayadı. Daniel güldü. "Elmamı kokladın!" dedi. Büyükbaba Joe yanlarına geldi, hasır şapkası gözlerine gölge yapıyordu. "Bu bizim yeni eşeğimiz," dedi sıcacık bir gülümsemeyle. "Utangaç ama çok tatlı."

Her gn okuldan sonra Daniel iftlięe kořardı. Eřeęin yumuřak gri tylerini fıralar, kořum takımına parlak kurdeleler rerdi. Eřek bir řeyler tařımayı ok severdi. Daniel sırtına nce kırmızı bir kurdele, sonra mavi, sonra da sarı bir kurdele koydu. Eřek dimdik ve gururlu durdu, minik ıngıraklarını řıngırdattı. "Sen ss eřeęisin!" diye kıkırdadı Daniel. En iyi arkadař oldular.

Bir öğleden sonra Büyükbaba Joe seslendi: "Bu cumartesi büyük şenlik var! Müzik, oyunlar ve bir sürü insan!" Daniel'in gözleri heyecandan kocaman açıldı. Koşup eşeğe haber vermek istedi. Ama eşeğin uzun kulakları sarktı ve bir adım geri çekildi. Daniel bunu fark etti. "Ne oldu, küçük dostum?" diye usulca sordu. Eşek sadece burnunu Daniel'in omzuna dayadı ve titredi.

Ertesi gün çiftlik şenlik hazırlıklarıyla kaynıyordu. Rengârenk flamalar rüzgârda dalgalanıyordu. Hoparlörlerden yüksek müzik yayılıyordu. Çocuklar bağırıp koşuyordu. Küçük eşek parlak bir kurdele taşımaya çalıştı ama ani bir davul sesi onu yerinden sıçrattı. Titredi ve Daniel'in arkasına saklandı. "Senin için çok gürültülü, değil mi?" diye fısıldadı Daniel, eşeğin boynuna sarılarak.

Daniel eŖeğin korkmuŖ gözlerine baktı ve yüreğinde bir sızı hissetti. Arkadaşının mutsuz olmasını istemiyordu. Uzun uzun düşündü. Sonra aklında bir fikir, küçük bir çıngırak gibi parladı. "Büyükbaba Joe!" diye seslendi. "Ŗenliğin daha sakın bir bölümünü yapsak? EŖeğin taşıyabileceğı süslerle, sessiz sakın bir yer?" Büyükbaba Joe'nun mavi gözleri parladı.

Büyükbaba Joe başını salladı. "Bu çok iyi bir fikir, Daniel. Hadi yapalım." Çiftliğin yüksek müzikten uzak, sakın bir köşesine yürüdüler. Serin gölgesi olan büyük bir meşe ağacı vardı. Daniel tulumunun cebinden mezura çıkardı ve bir yer işaretledi. "Tam buraya," dedi. "Huzurlu bir kutlama yapacağız."

Daniel ve Büyükbaba Joe birlikte çalıştılar. Daniel parlak kumaşlardan uzun şeritler kesti: kırmızı, mavi, sarı ve yeşil. Onları halkalar ve fiyonklar yaparak bağladı. Eşek merakla izledi. Daniel rengârenk kurdeleleri eşeğin sırtına yerleştirdi. Eşeğin kulakları yukarı kalktı. Kıpırdamadan, gururla durdu ve çingiraklarını şingır dattı. "Süsleri sen taşıyacaksın!" diye sevindi Daniel.

Sakin köşeyi süslediler. Büyükbaba Joe "Huzurlu Şenlik" yazan bir afiş astı. Daniel çimenlerin üzerine yumuşak yastıklar koydu. Eşek her yastığa minik kâğıt çiçekler taşıdı. Krem rengi burnu mutlulukla seğirdi. Daniel iki ağacın arasına rengârenk bayraklardan bir dizi gerdi. Eşek yavaşça altından geçti, kurdelelerle kaplı koşum takımını gösterişle sergiledi.

Şenlik başladığında yüksek müzik gümbürdedi. Kalabalıklar güldü ve bağırdı. Küçük eşek sakın köşede durdu, usulca çingiraklarını şingırdattı. Daniel yanından ayrılmadı, ona çıtır havuçlar yedirdi. "Burada güvendesin," diye fısıldadı. Eşek başını Daniel'in göğsüne yasladı. Sakin köşelerinden uzaktaki hareketli şenliği izlediler.

Kısa süre sonra küçük bir kız sakın köşeye geldi. "Burası ne?" diye sordu. "Burası huzurlu bir şenlik," dedi Daniel. "Dilek kurdelesini yapabilirsin." Kız gülümsedi ve eşeğin koşum takımına bir kurdele bağladı. Sonra bir oğlan geldi. "Eşeyi sevebilir miyim?" diye sordu. Eşek kıpırdamadan, uslu uslu durdu. Daniel başını salladı. "Yumuşak elleri sever."

Sakin köşeye daha çok çocuk geldi. Alçak sesle konuştular ve eşeğe havuç yedirdiler. Kalabalığı sevmeyen utangaç bir oğlan bir yastığa oturdu ve kurdeleden bir taç yaptı. Eşek tacı ona taşıdı. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı oğlan. Daniel etrafına baktı. Herkes gülümsüyordu. Büyükbaba Joe bile başını uzatıp ona başparmağıyla onay işareti yaptı.

Eşegin cingirakları, her çocuğa kurdele taşıırken mutlulukla şingırdadı. Daniel'in yüzü ışıldadı. "Gördün mü?" dedi eşeğe. "Eğlenmek için gürültülü kalabalığın içinde olmak zorunda değilsin." Eşek onun yanağını kokladı. Sakin köşe, şenliğin en mutlu yeri olmuştu. Ve küçük eşek günün yıldızıydı.

Güneş batmaya başladığında yüksek müzik durdu. İnsanlar sakın köşenin etrafında toplandı. "Burası çok güzel," dedi bir anne. "Ne kadar sakın." Büyükbaba Joe herkese Daniel'in eşeğin korktuğunu nasıl fark ettiğini ve ona özel bir yer hazırladığını anlattı. "Gerçek bir dost, seni neyin mutlu ettiğini düşünür," dedi. Daniel'in aralıklı gülümsemesi iyice genişledi.

Şenlik bitti ve çiftlik sessizleşti. Daniel ve eşek meşe ağacının altına oturdu. Eşegin koşum takımı artık boştu ama gözleri pırıl pırlıdı. "Bugün çok cesurdun," dedi Daniel, sarkık kulaklarını okşayarak. "Ve herkesin kendini hoş karşılanmış hissetmesini sağladın." Eşek yumuşak, mutlu bir anırma sesi çıkardı. Yıldızlar birer birer ortaya çıktı.

Daniel yüreğinde sıcacık bir duyguyla eve yürüdü. Dostluğun, arkadaşının neleri sevdiğini önemsemek ve herkesin kendini güvende ve dahil hissetmesine yardım etmek olduğunu öğrenmişti. Küçük eşek ona, sakın bir kutlamanın bile neşeyle dolu olabileceğini öğretmişti. Ve ay çiftliğin üzerinde yükselirken eşek mışıl mışıl uyudu, rengârenk kurdeleler ve iyi kalpli dostlar hayal ederek.